

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

της 15ης Ιουνίου 2010*

«Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/77/06 — Αποκλεισμός από τη γραπτή δοκιμασία λόγω της ληφθείσας στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα βαθμολογίας — Αρμοδιότητες της EPSO»

Στην υπόθεση F-35/08,

με αντικείμενο προσφυγή των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ,

Δημήτριος Παχτίτης, υποψήφιος στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/77/06, κάτοικος Αθηνών (Ελλάδα), εκπροσωπούμενος από τους Π. Γιαταγαντζίδη και Σ. Σταυροπούλου, δικηγόρους,

προσφεύγων,

υποστηριζόμενος από

τον **Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων**, εκπροσωπούμενο από τους H. Hijmans και M. V. Pérez Asinari,

παρεμβαίνοντα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall και I. Χατζηγιάννη,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, X. Ταγαρά (εισηγητή) και H. Kreppel, δικαστές,

γραμματέας: R. Schiano, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Δεκεμβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που περιήλθε με τηλεομοιοτυπία στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Μαρτίου 2008 (το δε πρωτότυπο κατατέθηκε στις 19 Μαρτίου 2008), ο Δ. Παχτίτης ζήτησε την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO), της 31ης Μαΐου 2007, με την οποία πληροφορήθηκε την αποτυχία του στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/77/06, δεύτερον, της αποφάσεως της EPSO, της 6ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του κατά της αποφάσεως της 31ης Μαΐου 2007, τρίτον, κάθε άλλης συναφούς πράξεως.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Κατά το άρθρο 27 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ):

«Η πρόσληψη πρέπει να εξασφαλίζει στο όργανο τη συνεργασία υπαλλήλων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας και επιλέγονται με την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών [της Ένωσης]. Καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους.»

- 3 Το άρθρο 28 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Κανείς δεν δύναται να διορισθεί υπάλληλος:

- α) αν δεν είναι υπήκοος ενός από τα κράτη μέλη [της Ένωσης], εκτός αν επιτρέψει παρέκκλιση η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, και αν δεν απολαύει των πολιτικών του δικαιωμάτων·
- β) αν δεν έχει τακτοποιηθεί στρατολογικά κατά τη νομοθεσία περί στρατολογίας που εφαρμόζεται στην περίπτωση του·
- γ) αν δεν παρέχει τα εχέγγυα ήθους που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του·
- δ) αν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεν έχει επιτύχει σε διαγωνισμό βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα III·
- ε) αν δεν πληροί τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του·
- στ) αν δεν αποδεικνύει, ότι διαθέτει σε βάθος γνώση μιας από τις γλώσσες [της Ένωσης] και ικανοποιητική γνώση άλλης γλώσσας [της Ένωσης], στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τα καθήκοντα που καλείται να ασκήσει.»

- 4 Το άρθρο 29 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Για την πλήρωση κενής θέσης σε όργανο, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, αφού εξετάσει:

- α) τις δυνατότητες πλήρωσής της με:

[...]

εντός του οργάνου,

β) τις αιτήσεις μετάθεσης που παραλήφθηκαν από υπαλλήλους του ίδιου βαθμού άλλων οργάνων ή/και το ενδεχόμενο διοργάνωσης εσωτερικού διαγωνισμού στο όργανο [...],

κινεί τη διαδικασία διαγωνισμών βάσει προσόντων ή εξετάσεων ή ταυτόχρονα βάσει προσόντων και εξετάσεων. [...]

Η διαδικασία αυτή δύναται να κινείται επίσης με σκοπό την κατάρτιση πίνακα προσληπτέων.

2. Για την πρόσληψη του ανώτερου στελεχικού δυναμικού [...], καθώς και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται να υιοθετεί διαδικασία προσλήψεως διάφορη από τη διαδικασία διαγωνισμού.

3. Τα όργανα δύνανται να οργανώνουν εσωτερικούς διαγωνισμούς για κάθε ομάδα καθηκόντων βάσει προσόντων και εξετάσεων για το ενδιαφερόμενο όργανο, οι οποίοι αφορούν τον βαθμό AST 6 ή υψηλότερο και τον βαθμό AD 9 ή υψηλότερο. [...]

4. Άπαξ ανά πενταετία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οργανώνει έναν εσωτερικό διαγωνισμό βάσει προσόντων και εξετάσεων για κάθε ομάδα καθηκόντων, όσον αφορά τον βαθμό AST 6 ή υψηλότερο και τον βαθμό AD 9 ή υψηλότερο [...].»

5 Το άρθρο 30 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Για κάθε διαγωνισμό, διορίζεται εξεταστική επιτροπή από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον πίνακα ικανότητας των υποψηφίων.

[...]»

6 Το παράρτημα III του ΚΥΚ, με τον τίτλο «Διαδικασία διαγωνισμών», προβλέπει στο άρθρο του 3 τα εξής:

«Την εξεταστική επιτροπή απαρτίζουν ο πρόεδρος, που ορίζεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, και τα μέλη, που ορίζονται, σε ίσο αριθμό, από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και από την επιτροπή προσωπικού.

Σε περίπτωση γενικού διαγωνισμού κοινού για δύο ή περισσότερα όργανα, η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από ένα πρόεδρο που ορίζεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και από μέλη που ορίζονται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού μετά από πρόταση των οργάνων, καθώς και από μέλη που ορίζονται με κοινή συμφωνία, επί ισομερούς βάσης, από τις επιτροπές προσωπικού των οργάνων.

Η εξεταστική επιτροπή δύναται να καλέσει να συμμετάσχουν σε ορισμένες εξετάσεις ένα ή περισσότερα πάρεδρα μέλη με συμβουλευτική ιδιότητα.

Τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής που επιλέγονται μεταξύ των υπαλλήλων πρέπει να είναι της ίδιας ομάδας καθηκόντων και να έχουν τον ίδιο τουλάχιστον βαθμό με αυτόν της θέσεως που πρόκειται να πληρωθεί.

Εάν η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από περισσότερα από τέσσερα μέλη, πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο.»

7 Κατά το άρθρο 5 του παραρτήματος III του ΚΥΚ:

«Αφού λάβει γνώση των φακέλων [υποψηφιοτήτων], η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τους όρους που καθορίζονται από την προκήρυξη διαγωνισμού.

[...]

Εν συνεχεία, η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον κατάλογο επιταχυντών που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως· στο μέτρο που είναι δυνατό, ο κατάλογος αυτός πρέπει να περιλαμβάνει αριθμό υποψηφίων τουλάχιστον διπλάσιο από τον αριθμό των θέσεων που θα πληρωθούν με το διαγωνισμό.

Η εξεταστική επιτροπή απευθύνει στην αρμόδια για διορισμούς αρχή τον κατάλογο επιτυχόντων μαζί με αιτιολογημένη έκθεση της εξεταστικής επιτροπής που περιέχει ενδεχομένως τις παρατηρήσεις των μελών της.»

8 Το άρθρο 7 του παραρτήματος III του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Τα όργανα, κατόπιν γνώμης της επιτροπής κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, αναθέτουν στην [EPSO] το καθήκον να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζει ότι εφαρμόζονται ομοίμορφα πρότυπα κατά τις διαδικασίες επιλογής υπαλλήλων [της Ένωσης] και κατά την αξιολόγηση και τις εξεταστικές διαδικασίες που αναφέρονται στα άρθρα 45 και 45α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

2. Τα καθήκοντα της [EPSO] συνίστανται στα εξής:

- α) διοργάνωση, ύστερα από αίτημα του εκάστοτε οργάνου, ανοικτών διαγωνισμών
- β) παροχή, ύστερα από αίτημα του εκάστοτε οργάνου, τεχνικής υποστήριξης για τους εσωτερικούς διαγωνισμούς που διοργανώνει το ίδιο·
- γ) καθορισμός του περιεχομένου όλων των εξετάσεων που διοργανώνονται από τα όργανα, ώστε να εξασφαλίζεται ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 45α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης με εναρμονισμένο και συνεπή τρόπο·
- δ) ανάληψη της γενικής ευθύνης για τον καθορισμό και την οργάνωση της αξιολόγησης της γλωσσικής ικανότητας, ώστε να εξασφαλίζεται ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 45, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης με εναρμονισμένο και συνεπή τρόπο.

3. Η [EPSO] μπορεί, κατόπιν αιτήματος του εκάστοτε οργάνου, να επιτελεί και άλλα καθήκοντα συνδεδεμένα με την επιλογή υπαλλήλων.

4. Η [EPSO] παρέχει υποστήριξη στα διάφορα όργανα, κατόπιν αιτήματός τους, για την επιλογή έκτακτων και συμβασιούχων υπαλλήλων, ιδίως προσδιορίζοντας το περιεχόμενο των δοκιμασιών και διοργανώνοντας τις διαδικασίες επιλογής στο πλαίσιο των άρθρων 12 και 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.»

9 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης 2002/620/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, για την ίδρυση της [EPSO] (ΕΕ L 197, σ. 53) (στο εξής: απόφαση περί ίδρύσεως της EPSO):

«(1) Είναι αναγκαίο, για λόγους αποτελεσματικότητας και οικονομίας στη χρησιμοποίηση των πόρων, να ανατεθούν σε κοινό διοργανικό φορέα τα μέσα που διατίθενται για την επιλογή των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού [της Ευρωπαϊκής Ένωσης].

(2) Είναι σκόπιμο ο διοργανικός φορέας που θα έχει έτσι συσταθεί να έχει ως αποστολή την κατάρτιση των πινάκων ικανότητας των υποψηφίων γενικών διαγωνισμών, σε συνάρτηση με τις ανάγκες κάθε οργάνου και τηρουμένου του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (ΚΥΚ), ενώ κάθε αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να αποφασίζει για το διορισμό των επιτυχόντων.

[...]

10 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της απόφασης περί ίδρύσεως της EPSO:

«Η [EPSO] ασκεί τις αρμοδιότητες επιλογής που διαθέτουν βάσει του άρθρου 30, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ και βάσει του παραρτήματος III του ΚΥΚ οι αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές των οργάνων που υπογράφουν την παρούσα απόφαση.[...]»

11 Κατά το άρθρο 3 της απόφασης περί ίδρύσεως της EPSO:

«1. Σε συνάρτηση με τις αιτήσεις που της απευθύνονται από τις αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 2, η [EPSO] καταρτίζει τους πίνακες ικανότητας των υποψηφίων των γενικών διαγωνισμών που αναφέρονται στο άρθρο 30, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, υπό τους προβλεπόμενους στο παράρτημα III του ΚΥΚ όρους.

2. Η [EPSO] δύναται να παρέχει τη συνδρομή της στα θεσμικά και άλλα όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί από τις συνθήκες ή βάσει αυτών, όσον αφορά τη διοργάνωση εσωτερικών διαγωνισμών και την επιλογή του λοιπού προσωπικού.»

12 Το άρθρο 1 της απόφασης 2002/621/ΕΚ των Γενικών Γραμματέων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Γραμματέα του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του αντιπροσώπου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της [EPSO] (ΕΕ L 197, σ. 56) (στο εξής: απόφαση περί της οργάνωσης και της λειτουργίας της EPSO), ορίζει τα εξής:

«1. Η [EPSO] είναι επιφορτισμένη με τη διοργάνωση των γενικών διαγωνισμών ώστε τα όργανα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] να διαθέτουν υπαλλήλους υπό τους βέλτιστους επαγγελματικούς και οικονομικούς όρους. Η [EPSO] καταρτίζει τους πίνακες ικανότητας, που επιτρέπουν στα όργανα να προσλαμβάνουν προσωπικό με υψηλή εξειδίκευση, ανταποκρινόμενο στις προσδιοριζόμενες από τα όργανα ανάγκες.

2. Ειδικότερα, τα καθήκοντα της [EPSO] είναι τα ακόλουθα:

α) κατόπιν αιτήσεως μεμονωμένου οργάνου, διοργάνωση γενικών διαγωνισμών ενόψει κατάρτισης πινάκων ικανότητας για τον διορισμό υπαλλήλων. Οι διαγωνισμοί διοργανώνονται τηρουμένων των διατάξεων του ΚΥΚ, με βάση τα εναρμονισμένα κριτήρια που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6, [στοιχείο] γ', και σύμφωνα με το εγκεκριμένο από το διοικητικό συμβούλιο πρόγραμμα εργασίας·

- β) στενή συνεργασία με τα όργανα ώστε να αξιολογούνται οι μελλοντικές ανάγκες σε προσωπικό που αναφέρουν τα όργανα και να καταρτίζεται και να τίθεται σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα διαγωνισμών για έγκαιρη ανταπόκριση στις εν λόγω ανάγκες·
- γ) τελειοποίηση των μεθόδων και [των] τεχνικών επιλογής των υποψηφίων με βάση τις βέλτιστες πρακτικές και σύμφωνα με τα προσόντα που καθορίζονται για τις διάφορες κατηγορίες προσωπικού των οργάνων·
- δ) διαχείριση και έλεγχος της αξιοποίησης των πινάκων ικανότητας που καταρτίζονται βάσει διοργανικών διαγωνισμών·
- ε) υποβολή ετήσιων εκθέσεων στα όργανα σχετικά με τις δραστηριότητές της.»

13 Κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως περί της οργανώσεως και της λειτουργίας της EPSO:

«Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή κάθε οργάνου θέτει στη διάθεση της [EPSO] επαρκή αριθμό μελών των εξεταστικών επιτροπών, παρέδρων και επιτηρητών και με βάση την “ποσόστωση” που εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο όπως αναφέρεται στο άρθρο 6, [στοιχείο] θ', ώστε να διασφαλίζεται η καλή διεξαγωγή των διαδικασιών επιλογής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παραρτήματος III του ΚΥΚ.»

14 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως περί της οργανώσεως και της λειτουργίας της EPSO ορίζει τα εξής:

«Συστήνεται ένα διοικητικό συμβούλιο της [EPSO], συγκροτούμενο από ένα μέλος που διορίζει καθένα από τα όργανα και από τρεις αντιπροσώπους του προσωπικού, διοριζόμενους ως παρατηρητές, κατόπιν κοινής συμφωνίας των επιτροπών προσωπικού των οργάνων.»

15 Κατά το άρθρο 6 της αποφάσεως περί της οργανώσεως και της λειτουργίας της EPSO:

«Το διοικητικό συμβούλιο εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα, προς το κοινό συμφέρον των οργάνων: [...]

γ) [...] εγκρίνει, με ειδική πλειοψηφία και βάσει προτάσεων του διευθυντή της [EPSO], τις αρχές της πολιτικής επιλογής των υποψηφίων που πρέπει να εφαρμόζεται από την [EPSO].

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

16 Στις 15 Νοεμβρίου 2006, η EPSO δημοσίευσε την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/77/06 (EE C 277 A, σ. 3, στο εξής: επίδικος διαγωνισμός) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων γλωσσομαθών υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού AD 5, ελληνικής γλώσσας, στον τομέα της μεταφράσεως. Σύμφωνα με την προκήρυξη διαγωνισμού, οι υποψήφιοι, μεταξύ των δύο επιλογών τις οποίες είχαν στη διάθεση τους, καλούμενες επιλογή 1 και επιλογή 2, έπρεπε να επιλέξουν την αντιστοιχούσα στις γλωσσικές τους γνώσεις. Τόσο η δεύτερη όσο και η τρίτη γλώσσα των υποψηφίων έπρεπε να είναι τα γερμανικά, τα αγγλικά ή τα γαλλικά.

17 Ο προσφεύγων, ελληνικής ιθαγενείας, ο οποίος είχε εργαστεί από τον Ιανουάριο του 1982 μέχρι τον Δεκέμβριο του 1991 ως μεταφραστής στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπέβαλε υποψηφιότητα στον προαναφερθέντα διαγωνισμό για την επιλογή 1.

- 18 Ο διαγωνισμός διεξήχθη σε τρία στάδια. Κατά τον τίτλο Β της προκηρύξεως διαγωνισμού, το πρώτο ή προκαταρκτικό στάδιο περιελάμβανε δύο δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, εκάστη εκ των οποίων συνίστατο σε 30 ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, η πρώτη με σκοπό την αξιολόγηση των γνώσεων των υποψηφίων για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα θεσμικά όργανά της και τις πολιτικές της (στο εξής: δοκιμασία α') και η δεύτερη με σκοπό την αξιολόγηση των γενικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων των υποψηφίων όσον αφορά την κατανόηση κειμένων και την ευχέρεια στους αριθμητικούς υπολογισμούς (στο εξής: δοκιμασία β'). Κατά τον τίτλο Γ της προκηρύξεως διαγωνισμού, το δεύτερο στάδιο περιελάμβανε γραπτές δοκιμασίες και το τρίτο προφορική δοκιμασία. Κατά τον τίτλο Β της προκηρύξεως διαγωνισμού και προκειμένου περί της επιλογής 1, μόνον οι 110 υποψήφιοι με την υψηλότερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα και, εν πάση περιπτώσει, τη βάση, δηλαδή πέντε βαθμούς στους δέκα στη δοκιμασία α' και δέκα βαθμούς στους είκοσι στη δοκιμασία β', θα καλούνταν να υποβάλουν πλήρη υποψηφιότητα προκειμένου να γίνουν δεκτοί στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού· ο αριθμός των υποψηφίων της επιλογής 2 οι οποίοι μπορούσαν να γίνουν δεκτοί στο δεύτερο στάδιο είχε καθοριστεί σε 30.
- 19 Από τον τίτλο Δ της προκηρύξεως διαγωνισμού προκύπτει ότι οι υποψηφιότητες έπρεπε να υποβληθούν ηλεκτρονικώς. Ειδικότερα, έκαστος υποψήφιος κλήθηκε κατ' αρχάς να δημιουργήσει ηλεκτρονικό φάκελο με τα προσωπικά του στοιχεία στο σύστημα πληροφορικής της EPSO. Μετά την καταχώριση του φακέλου του, ο υποψήφιος μπορούσε να υποβάλει ηλεκτρονική αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό. Αν η αίτηση υποβαλλόταν εμπροθέσμως, η EPSO απηύθυνε στον υποψήφιο ηλεκτρονική πρόσκληση για να μετάσχει στο προκαταρκτικό στάδιο του διαγωνισμού, στη συνέχεια δε τον κατηύθυνε στον δικτυακό τόπο ενός εξωτερικού αντισυμβαλλομένου της, στον οποίο η EPSO είχε αναθέσει την οργάνωση και τη διεξαγωγή του προκαταρκτικού σταδίου του διαγωνισμού. Στον δικτυακό τόπο του αντισυμβαλλομένου αυτού, ο υποψήφιος έπρεπε να προβεί ηλεκτρονικώς σε κράτηση μιας ημερομηνίας και ώρας εξετάσεων εντός του διαστήματος από τις 10 Απριλίου έως τις 4 Μαΐου 2007, κατά το οποίο έπρεπε να διεξαχθούν οι δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα σε διάφορα εξεταστικά κέντρα.
- 20 Ως εκ τούτου, οι δοκιμασίες αυτές, οι οποίες, όπως προέβλεπε ο τίτλος Β της προκηρύξεως διαγωνισμού, πραγματοποιήθηκαν με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, διεξήχθησαν σε διαφορετικούς τόπους και κατά διαφορετικές ημερομηνίες για κάθε υποψήφιο. Οι ερωτήσεις, επίσης διαφορετικές για κάθε υποψήφιο, είχαν επιλεγεί τυχαία από βάση δεδομένων περιέχουσα ομάδα ερωτήσεων τις οποίες παρέσχε στην EPSO εξωτερικός αντισυμβαλλομένος της. Το έργο της εξεταστικής επιτροπής του επίδικου διαγωνισμού άρχισε μόνο μετά την περάτωση των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα και, συνεπώς, κατά το στάδιο των γραπτών δοκιμασιών και της προφορικής δοκιμασίας. Σύμφωνα με τον τίτλο Ε, σημείο 2, της προκηρύξεως διαγωνισμού, τα ονόματα των μελών της εξεταστικής επιτροπής δημοσιεύθηκαν στον δικτυακό τόπο της EPSO δεκαπέντε ημέρες πριν τη διεξαγωγή των γραπτών δοκιμασιών.
- 21 Κατόπιν της συμμετοχής του προσφεύγοντος στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, η EPSO του γνωστοποίησε ηλεκτρονικώς, στις 31 Μαΐου 2007, τη βαθμολογία του στις δοκιμασίες α' και β', πληροφορώντας τον συγχρόνως ότι η βαθμολογία αυτή, «μολονότι υψηλότερη από τη βάση ή ίση με αυτήν, [ήταν] ανεπαρκής προκειμένου [να είναι αυτός σε θέση να] περιληφθεί μεταξύ των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον τίτλο Β της προκηρύξεως διαγωνισμού». Συγκεκριμένα, το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα ανέφερε ότι ο προσφεύγων είχε λάβει 18,334/30 μονάδες, ενώ οι 110 καλύτεροι υποψήφιοι που έγιναν δεκτοί είχαν λάβει 21,333/30 μονάδες.
- 22 Με έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2007, ο προσφεύγων ζήτησε από την EPSO αντίγραφο των απαντήσεων του στις δοκιμασίες α' και β', καθώς και των ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής των δοκιμασιών αυτών, συνοδευόμενο από τον πίνακα των ορθών απαντήσεων.

- 23 Η EPSO έδωσε αρνητική απάντηση στις 27 Ιουνίου 2007, επιφυλασόμενη να περιλάβει τις εξηγήσεις της σε ένα μελλοντικό «Οδηγό προς τους υποψηφίους». Ειδικότερα, η EPSO διέκρινε μεταξύ των «δοκιμασιών προεπιλογής», οι οποίες είχαν διεξαχθεί στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών και για τις οποίες επιτρεπόταν η γνωστοποίηση των ερωτήσεων και των απαντήσεων, και των «δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα», όπως αυτές του επίδικου διαγωνισμού, για τις οποίες δεν επιτρεπόταν η γνωστοποίηση των ερωτήσεων και των απαντήσεων.
- 24 Ο προσφεύγων αμφισβήτησε «τη νομιμότητα και το περιεχόμενο» της αποφάσεως της EPSO, της 31ης Μαΐου 2007, υποβάλλοντας διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με την οποία, παραπονούμενος, αφενός, για παραβίαση των αρχών της ισότητας, της αντικειμενικότητας και της διαφάνειας, καθώς και για παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της αποφάσεως της 31ης Μαΐου 2007 και, αφετέρου, για σφάλματα εκτιμήσεως στα οποία υπέπεσε οπωσδήποτε η «εξεταστική επιτροπή των προκαταρκτικών δοκιμασιών (δηλαδή ο ηλεκτρονικός υπολογιστής)» κατά τη διόρθωση των προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασιών του, λαμβανομένης υπόψη της επαγγελματικής πείρας του, ζήτησε να αναθεωρήσει η EPSO το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής κατόπιν επανεξετάσεως των προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασιών του και να του γνωστοποιήσει αν «ακυρώθηκαν» από την εξεταστική επιτροπή ερωτήσεις των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες.
- 25 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 26ης Νοεμβρίου 2007, η EPSO γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα, όσον αφορά τις δοκιμασίες α' και β', πίνακα στον οποίο αναγράφονταν οι αριθμοί των ερωτήσεων πολλαπλών απαντήσεων οι οποίες υποβλήθηκαν, τα ψηφία που αντιστοιχούσαν στις απαντήσεις του προσφεύγοντος και αυτά που αντιστοιχούσαν στις ορθές απαντήσεις, χωρίς ωστόσο να γνωστοποιήσει το κείμενο των εν λόγω ερωτήσεων και απαντήσεων. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι, από τις 30 ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων που αφορούσαν την κατανόηση κειμένων και την ευχέρεια στους αριθμητικούς υπολογισμούς, ο προσφεύγων απάντησε ορθώς σε 16 ερωτήσεις, ενώ, από τις 30 ερωτήσεις που αφορούσαν τις γνώσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση, απάντησε ορθώς σε 23 ερωτήσεις.
- 26 Με απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία δήλωσε ότι επανεξέτασε, αφενός, τον φάκελο του προσφεύγοντος όσον αφορά την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασιών του και, αφετέρου, τις συνέπειες της ακυρώσεως ορισμένων ερωτήσεων επί της βαθμολογίας του, η EPSO απέρριψε τη διοικητική ένσταση και επιβεβαίωσε την από 31 Μαΐου 2007 απόφασή της. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις ακυρωθείσες ερωτήσεις, η EPSO επισήμανε ότι, πράγματι, επτά ερωτήσεις είχαν ακυρωθεί από μια «συμβουλευτική επιτροπή», στην οποία εναπέκειτο ο ποιοτικός έλεγχος των ερωτήσεων που εισάγονται στη βάση δεδομένων, αλλά ότι οι προκριματικού χαρακτήρα δοκιμασίες του προσφεύγοντος δεν περιείχαν καμία από τις ακυρωθείσες ερωτήσεις.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία

- 27 Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της EPSO της 31ης Μαΐου 2007 και της 6ης Δεκεμβρίου 2007, καθώς και κάθε συναφή πράξη,
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να απορρίψει την προσφυγή ως προδήλως αβάσιμη,
  - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

- 29 Με έγγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Ιουλίου 2008, ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) ζήτησε να παρέμβει στην υπόθεση υπέρ του προσφεύγοντος. Οι παρατηρήσεις των κύριων διαδικών επί της αιτήσεως αυτής περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 8 και στις 12 Σεπτεμβρίου 2008.
- 30 Με διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Νοεμβρίου 2008, επετράπη στον ΕΕΠΔ να παρέμβει. Το υπόμνημα παρεμβάσεως του ΕΕΠΔ περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Ιανουαρίου 2009. Στο υπόμνημα αυτό, δεχόμενος εξαρχής ότι οι αποφάσεις που αφορούν την οργάνωση διαγωνισμού και την επιλογή των υποψηφίων για το επόμενο στάδιο διαγωνισμού δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του, ο ΕΕΠΔ διευκρίνισε ότι, ως εκ τούτου, η παρέμβασή του έπρεπε να νοηθεί ως αφορώσα μόνον την αίτηση του προσφεύγοντος να έχει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα του διαγωνισμού, προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αφορώντος την έλλειψη αιτιολογίας των αποφάσεων της 31ης Μαΐου 2007 και της 6ης Δεκεμβρίου 2007.
- 31 Η Επιτροπή και ο προσφεύγων υπέβαλαν παρατηρήσεις επί του ως άνω υπομνήματος παρεμβάσεως με επιστολές της 5ης Μαρτίου 2009.
- 32 Παραλλήλως προς την προσφυγή του ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, ο προσφεύγων άσκησε, στις 31 Μαΐου 2007, προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατά της απορρίψεως της επιβεβαιωτικής αιτήσεώς του, προβλεπόμενης από το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Η διαδικασία εκκρεμεί και η υπόθεση πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-374/07.
- 33 Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να διασφαλίσει την πληρότητα της δικογραφίας και την υπό τις καλύτερες συνθήκες διεξαγωγή της διαδικασίας, έλαβε μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας αυτής, προβλεπόμενα από τα άρθρα 55 και 56 του Κανονισμού Διαδικασίας. Προς τούτο, η Επιτροπή κλήθηκε, με έγγραφα της Γραμματείας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Νοεμβρίου 2009 και της 8ης Δεκεμβρίου 2009, να διευκρινίσει τη σύνθεση και τη λειτουργία της «συμβουλευτικής επιτροπής», μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως.
- 34 Με έγγραφα τα οποία περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Νοεμβρίου 2009 και στις 14 Δεκεμβρίου 2009 με τηλεομοιοτυπίες, η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς τις αιτήσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας.

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

- 35 Ο προσφεύγων, εκτός από την ακύρωση της αποφάσεως της EPSO της 31ης Μαΐου 2007, με την οποία πληροφορήθηκε την αποτυχία του στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του επιδίκου διαγωνισμού, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της EPSO, της 6ης Δεκεμβρίου 2007, περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως κατά της αποφάσεως της 31ης Μαΐου 2007.
- 36 Κατά πάγια νομολογία, προσφυγή υπαλλήλου, έστω και αν στρέφεται τυπικά κατά της ρητής ή σιωπηρής απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως, έχει ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της βλαπτικής πράξεως κατά της οποίας ασκήθηκε η ένσταση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, σ. 23, σκέψη 8, απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Δεκεμβρίου 1992, T-33/91, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1992, σ. II-2499, σκέψη 23).

- 37 Συγκεκριμένα, με μια απορριπτική απόφαση, είτε ρητή είτε σιωπηρή, όταν είναι σαφής και αμιγής, απλώς επιβεβαιώνεται η πράξη ή η παράλειψη για την οποία παραπονεύεται ο ενιστάμενος και η εν λόγω απόφαση δεν συνιστά, μεμονωμένως λαμβανομένη, πράξη δεκτική προσβολής (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II σ. 221, σκέψη 9, διάταξη του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1988, 371/87, Προγούλης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 3081, σκέψη 17, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-338/00 και T-376/00, Morello κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002 σ. I-A-301 και II-1457, σκέψη 34, και της 2ας Μαρτίου 2004, T-14/03, Di Marzio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-43 και II-167, σκέψη 54).
- 38 Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως βλαπτική μια καθαρώς επιβεβαιωτική πράξη, όπως είναι η πράξη η οποία δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με προγενέστερη βλαπτική πράξη την οποία, επομένως, δεν αντικαθιστά (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1980, 23/80, Grasselli κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 451, σκέψη 18, διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2000, T-608/97, Plug κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-125 και II-569, σκέψη 23· προπαρατεθείσα απόφαση Di Marzio, σκέψη 54).
- 39 Εντούτοις, έχει κριθεί επανειλημμένως ότι η ρητή απορριπτική της διοικητικής ενστάσεως απόφαση μπορεί, λόγω του περιεχομένου της, να μην έχει τον χαρακτήρα επιβεβαιώσεως της προσβαλλομένης από τον προσφεύγοντα πράξεως. Τούτο συμβαίνει εφόσον η απορριπτική της ενστάσεως απόφαση περιλαμβάνει επανεξέταση της καταστάσεως του προσφεύγοντος σε συνάρτηση με νέα νομικά ή πραγματικά στοιχεία ή εφόσον τροποποιεί ή συμπληρώνει την αρχική απόφαση. Στις περιπτώσεις αυτές, η απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως συνιστά πράξη υποκείμενη στον έλεγχο του δικαστή, ο οποίος τη λαμβάνει υπόψη κατά την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2004, T-258/01, Eveillard κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-167 και II-747, σκέψη 31, και της 7ης Ιουνίου 2005, T-375/02, Cavallaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-151 και II-673, σκέψεις 63 έως 66, απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, F-18/08, Ritto κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-A-1-281 και II-A-1-1495, σκέψη 17), μάλιστα δε την κρίνει ως βλαπτική πράξη που αντικαθιστά την προσβαλλομένη (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσες αποφάσεις Kuhner κατά Επιτροπής, σκέψη 9, Morello κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 35, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2004, T-389/02, Sandini κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-295 και II-1339, σκέψη 49).
- 40 Εν προκειμένω, η απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007 επιβεβαιώνει την άρνηση της EPSO να περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος μεταξύ των ονομάτων των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του επιδίκου διαγωνισμού, αντικρούοντας συγχρόνως τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος και ενισχύοντας την άρνηση αυτή. Συγκεκριμένα, ενώ η απόφαση της 31ης Μαΐου 2007 απλώς ενημερώνει τον προσφεύγοντα για την αποτυχία του στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του επιδίκου διαγωνισμού, η απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007 στηρίζεται, αντιθέτως, σε πλείονες λόγους μη περιεχομένους στην απόφαση της 31ης Μαΐου 2007. Επιπλέον, η απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007 περιέχει το νέο στοιχείο της ακυρώσεως ορισμένων ερωτήσεων στο πλαίσιο των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα.
- 41 Υπό τις συνθήκες αυτές, η απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007, η οποία συμπληρώνει την απόφαση της 31ης Μαΐου 2007, δεν αποτελεί πράξη επιβεβαιωτική της τελευταίας αυτής αποφάσεως και πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας, η άσκηση του οποίου εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 42 Συνεπώς, πρέπει να κριθεί ότι η προσφυγή συνεπάγεται την εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης εξέταση του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως της 31ης Μαΐου 2007, όπως συμπληρώθηκε με την απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις).

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων

- 43 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, μολοντί η απόφαση της 31ης Μαΐου 2007 απλώς ενημερώνει τον προσφεύγοντα για την αποτυχία του στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του επιδίκου διαγωνισμού, το αίτημα ακυρώσεως της απόφασης αυτής πρέπει να ερμηνευθεί ως αφορών την απόφαση περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον κατάλογο των 110 υποψηφίων με την υψηλότερη βαθμολογία στις εν λόγω δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα.
- 44 Προς στήριξη των αιτημάτων του ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως, αφορώντες, πρώτον, έλλειψη αιτιολογίας των εν λόγω αποφάσεων, δεύτερον, αναρμοδιότητα της EPSO να προβεί στον αποκλεισμό υποψηφίων κατά το προκριματικό στάδιο του επιδίκου διαγωνισμού, τρίτον, παραβίαση των αρχών της ισότητας, της αντικειμενικότητας και της αναλογικότητας και, τέταρτον, πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.
- 45 Πρέπει πρώτα να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 46 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η EPSO δεν ήταν αρμόδια να επιλέξει τα θέματα των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα, διότι η επιλογή των θεμάτων άπτεται της ουσίας του διαγωνισμού και εμπίπτει στην αρμοδιότητα της εξεταστικής επιτροπής. Επιλέγοντας τα θέματα, η EPSO σφετερίστηκε παρανόμως τις αρμοδιότητες του «εξεταστή» οι οποίες πρέπει να ανήκουν μόνο στα μέλη της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων εκτιμά ότι, κατά την απόφαση περί της οργανώσεως και της λειτουργίας της EPSO, η υπηρεσία αυτή έχει ως αποκλειστική αποστολή τη «διοργάνωση» των διαγωνισμών, δηλαδή την αξιολόγηση, από κοινού με τα θεσμικά όργανα, των αναγκών προσλήψεως, τη δημοσίευση των προκηρύξεων των διαγωνισμών, τη μέριμνα για την ομαλή διεξαγωγή του διαγωνισμού, την παροχή της υλικοτεχνικής υποδομής, τον έλεγχο της αξιοποιήσεως των πινάκων επιτυχόντων και την κατάρτιση ετησίων εκθέσεων για της δραστηριότητές της. Εν προκειμένω, εντούτοις, η EPSO υπερέβη τις αρμοδιότητές της, όπως έχουν καθορισθεί κατά τα ανωτέρω, και η εξεταστική επιτροπή όχι μόνο δεν καθόρισε τα θέματα, αλλά ουδόλως αναμείχθηκε καθ' όλο το προκριματικό στάδιο του διαγωνισμού, πράγμα το οποίο, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας περί της σταθερότητας της συνθέσεως των εξεταστικών επιτροπών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Μαρτίου 2000, T-95/98, Γκόγκος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-51 και II-219), δεν μπορεί, κατά μείζονα λόγο, παρά να αντιβαίνει στη νομολογία αυτή. Η μη συμμετοχή της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού στο στάδιο αυτό είναι κατά μείζονα λόγο σημαντική, δεδομένου ότι το προκριματικό στάδιο του διαγωνισμού είναι το δυσκολότερο, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των αποκλεισμένων υποψηφίων.
- 47 Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, οι οποίες προηγούνται των καθεαυτό εξετάσεων, είναι αυτοτελείς προς αυτές και η εξεταστική επιτροπή μετέχει μόνο στη διεξαγωγή των τελευταίων. Το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή καθορίζει τις ερωτήσεις στις γραπτές δοκιμασίες και στην προφορική δοκιμασία δεν σημαίνει ότι η EPSO δεν μπορεί να καθορίσει τις ερωτήσεις κατά το στάδιο των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα. Συνεπώς, κακώς ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή δεν καθόρισε τις ερωτήσεις και παρέλειψε πλήρως να εκπληρώσει την αποστολή της κατά το προκριματικό στάδιο του επιδίκου διαγωνισμού, δεδομένου ότι το στάδιο αυτό αφορά μόνον τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα. Επίσης κακώς επικαλείται ο προσφεύγων την προπαρατεθείσα απόφαση Γκόγκος κατά Επιτροπής, διότι δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και της υποθέσεως εκείνης, τόσο από πλευράς συμμετοχής της εξεταστικής επιτροπής στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα όσο και από πλευράς συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, κατά τη νομολογία, η EPSO διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό των όρων και των λεπτομερειών οργανώσεως ενός διαγωνισμού. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο έκρινε με την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2004, T-207/02, Falcone κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-305

και II-1393, σκέψεις 38 έως 40) (στο εξής: απόφαση Falcone), ότι η οργάνωση ενός πρώτου σταδίου προεπιλογής των υποψηφίων, δηλαδή ενός προκριματικού σταδίου, προκειμένου να προκριθούν μόνον όσοι έλαβαν την υψηλότερη βαθμολογία, εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της EPSO και ότι τούτο συνάδει προς τα άρθρα 4 και 5 του παραρτήματος III του ΚΥΚ και προς την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Στην υπόθεση εκείνη, η επιτυχία στη δοκιμασία προεπιλογής αποτελούσε στην πραγματικότητα τον όρο συμμετοχής στις γραπτές δοκιμασίες και στην προφορική δοκιμασία. Στην υπό κρίση υπόθεση, οι δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα αποτελούν όρο συμμετοχής στις γραπτές δοκιμασίες και στην προφορική δοκιμασία. Μολονότι στην περίπτωση της αποφάσεως Falcone η δοκιμασία του προκριματικού σταδίου συνίστατο σε δοκιμασία προεπιλογής, ενώ στην υπό κρίση υπόθεση πρόκειται περί δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα, η αρχή παραμένει η ίδια.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

- 48 Παρατηρείται, κατ' αρχάς, ότι ο ΚΥΚ προσδίδει ιδιαίτερη σπουδαιότητα στην πρόσληψη των μονίμων υπαλλήλων, απαιτώντας, μεταξύ άλλων, κατά το άρθρο 27 αυτού, να διαθέτουν τα υψηλότερα προσόντα από πλευράς ικανοτήτων, αποδόσεως και ακεραιότητας. Μολονότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ίδια απαίτηση προβλέπεται και όσον αφορά την πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα εν λόγω προσόντα έχουν ιδιαίτερη σπουδαιότητα για τους μονίμους υπαλλήλους, δεδομένου ότι, αφενός, σ' αυτούς ανατίθεται η εκπλήρωση των κυρίων λειτουργιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, αυτοί πρόκειται να διάγουν ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους στην υπηρεσία της Ένωσης.
- 49 Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός του άρθρου 27 του ΚΥΚ, ο νομοθέτης που συνέταξε τον ΚΥΚ, αφού καθόρισε, στο άρθρο 28, τις έξι απαραίτητες προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ένα άτομο προκειμένου να διορισθεί μόνιμος υπάλληλος, αφενός, προέβλεψε, στο άρθρο 29, ότι η πρόσληψη των υπαλλήλων πραγματοποιείται, κατά κανόνα, με διαγωνισμό και, στο άρθρο 30, ότι, για κάθε διαγωνισμό, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) διορίζει εξεταστική επιτροπή, η οποία συντάσσει τον πίνακα επιτυχόντων, και, αφετέρου, ρύθμισε λεπτομερώς, στο παράρτημα III του ΚΥΚ, τη διαδικασία διαγωνισμού.
- 50 Μεταξύ άλλων, από το παράρτημα III του ΚΥΚ προκύπτει ότι η ρύθμιση της διαδικασίας διαγωνισμού στηρίζεται στην αρχή της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού. Η εν λόγω διαρχία την οποία θεσπίζει ο ΚΥΚ αποτελεί εκδήλωση του αυτοπεριορισμού της εξουσίας της διοικήσεως, προς διασφάλιση της διαφάνειας της διαδικασίας επιλογής του προσωπικού της Ένωσης, και συγχρόνως εμφανίζει τη βούληση του νομοθέτη που συνέταξε τον ΚΥΚ να μην επιφυλάξει μόνο στη διοίκηση το καίριο καθήκον της επιλογής του εν λόγω προσωπικού, αλλά να διασφαλίσει τη συμμετοχή στην επιλογή αυτή, μέσω της εξεταστικής επιτροπής (στην οποία εκπροσωπείται και η διοίκηση), ατόμων εκτός της διοικητικής ιεραρχίας και ιδίως εκπροσώπων του προσωπικού.
- 51 Στο πλαίσιο της εν λόγω κατανομής, εναπόκειται στην ΑΔΑ, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος III του ΚΥΚ και από το άρθρο 4 του εν λόγω παραρτήματος, αφενός, η κατάρτιση της προκηρύξεως διαγωνισμού, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως, και, αφετέρου, η κατάρτιση του καταλόγου των υποψηφίων οι οποίοι πληρούν τις τρεις πρώτες προϋποθέσεις του άρθρου 28, προκειμένου να είναι δυνατό να διορισθούν ως μόνιμοι υπάλληλοι.
- 52 Μόλις η ΑΔΑ διαβιβάσει τον κατάλογο αυτό στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, στη συνέχεια εναπόκειται στην εξεταστική επιτροπή, όπως προβλέπει το άρθρο 5 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, πρώτον, να καταρτίσει τον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τους όρους της προκηρύξεως του διαγωνισμού, δεύτερον, να διεξαγάγει τις εξετάσεις και, τρίτον, να καταρτίσει τον πίνακα επιτυχόντων και να τον διαβιβάσει στην ΑΔΑ.

- 53 Λαμβανομένης υπόψη της κρίσιμης λειτουργίας που έχει ανατεθεί στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, ο νομοθέτης έχει προβλέψει σειρά εγγυήσεων, όσον αφορά τόσο τη συγκρότησή της όσο και τη σύνθεση και τη λειτουργία της.
- 54 Ειδικότερα, όσον αφορά τη συγκρότηση και τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής, το άρθρο 30 του ΚΥΚ και το άρθρο 3 του παραρτήματος III αυτού προβλέπουν, πρώτον, ότι για κάθε διαγωνισμό η ΑΔΑ διορίζει εξεταστική επιτροπή, δεύτερον, ότι, εκτός από τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, τα λοιπά μέλη πρέπει να ορίζονται σε ίσο αριθμό από τη διοίκηση και από την επιτροπή προσωπικού, τρίτον, ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής που επιλέγονται μεταξύ των υπαλλήλων πρέπει να είναι της ίδιας ομάδας καθηκόντων και να έχουν τον ίδιο τουλάχιστον βαθμό με αυτόν της προς πλήρωση θέσεως και, τέταρτον, ότι εξεταστική επιτροπή αποτελούμενη από περισσότερα από τέσσερα μέλη πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο.
- 55 Όσον αφορά τη λειτουργία της εξεταστικής επιτροπής και πλην της δεσμεύσεώς της από τις γενικές αρχές του δικαίου της Ενώσεως, όπως είναι επί παραδείγματι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων καθώς και η αρχή της αντικειμενικότητας κατά την αξιολόγησή τους ή η αρχή της σταθερότητας της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Γκόγκος κατά Επιτροπής και απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2005, T-336/02, Christensen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-75 και II-341, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ προβλέπει ρητώς το απόρρητο των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, ακριβώς προκειμένου να διασφαλίσει την ανεξαρτησία της και την αντικειμενικότητα των εργασιών της, προφυλάσσοντας την εξεταστική επιτροπή από κάθε εξωτερική ανάμειξη και πίεση, είτε προέρχεται από τη διοίκηση είτε από τους ενδιαφερομένους υποψηφίους είτε από τρίτους (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 1980, 89/79, Bonu κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 291, σκέψη 5).
- 56 Η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής, όπως περιγράφηκε στις προηγούμενες σκέψεις, δεν εθίγη από την ίδρυση της EPSO το 2002, η συστατική πράξη της οποίας προβλέπει ρητώς, στο άρθρο της 2, ότι η EPSO ασκεί τις αρμοδιότητες επιλογής που διαθέτουν οι ΑΔΑ όσον αφορά τους διαγωνισμούς. Επιπλέον, από το άρθρο 7 του παραρτήματος III του ΚΥΚ προκύπτει ότι, όσον αφορά τη διεξαγωγή των διαγωνισμών για την πρόσληψη υπαλλήλων, τα καθήκοντα της EPSO έχουν κυρίως οργανωτικό χαρακτήρα. Η διαπίστωση αυτή δεν αντικρούεται από τις ειδικές διατάξεις των αποφάσεων περί ιδρύσεως της EPSO και περί της οργανώσεως και της λειτουργίας της EPSO, μολονότι οι αποφάσεις αυτές περιέχουν ενίοτε εκφράσεις που ενδέχεται να παραπλανήσουν, όπως επί παραδείγματι ότι η EPSO «καταρτίζει τους πίνακες ικανότητας των υποψηφίων» (η οποία δημιουργεί την εντύπωση ότι η EPSO είναι αρμόδια να κρίνει ποιοι υποψήφιοι πρέπει να περιλαμβάνονται στους πίνακες αυτούς), διότι οι εν λόγω αποφάσεις είναι, εν πάση περιπτώσει, ιεραρχικώς κατώτερες προς τις διατάξεις του ΚΥΚ.
- 57 Εν πάση περιπτώσει, τόσο η επιλογή όσο και η αξιολόγηση των θεμάτων των ερωτήσεων που έχουν υποβληθεί στο πλαίσιο διαγωνισμού εκφεύγουν της αρμοδιότητας της EPSO. Αυτό είναι το συμπέρασμα που πρέπει να συναχθεί από τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη και το οποίο επιβεβαιώνεται από την απουσία, στο άρθρο 7 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, κάθε μνείας οποιουδήποτε καθήκοντος της EPSO το οποίο να αφορά τον καθορισμό ή τον ορισμό «του περιεχομένου των εξετάσεων» για τους διαγωνισμούς που αποσκοπούν στην πρόσληψη μόνιμων υπαλλήλων, ενώ αντιθέτως το ίδιο αυτό άρθρο 7 αναθέτει ρητώς τέτοιου είδους καθήκοντα στην EPSO, ιδίως όσον αφορά τη διαδικασία πιστοποίησεως των μόνιμων υπαλλήλων, με την παράγραφο 2, στοιχείο γ', ή την επιλογή των εκτάκτων και συμβασιούχων υπαλλήλων, με την παράγραφο 4.
- 58 Κατά συνέπεια, μολονότι τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στην EPSO καθιστούν τον οργανισμό αυτό σημαντικό παράγοντα για τον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής της Ενώσεως που αφορά την επιλογή του προσωπικού, όσον αφορά, αντιθέτως, τη διεξαγωγή διαγωνισμών για την

πρόσληψη μονίμων υπαλλήλων, ο ρόλος του, σημαντικός βεβαίως κατά το μέτρο που επικουρεί την εξεταστική επιτροπή, παραμένει εν πάση περιπτώσει επικουρικός σε σχέση με τον ρόλο της εξεταστικής επιτροπής, την οποία εξάλλου δεν μπορεί να υποκαταστήσει η EPSO.

- 59 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων παραπονείται διότι αποκλείστηκε από τον επίδικο διαγωνισμό, αφού απέτυχε στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα των οποίων τα θέματα δεν επιλέχθηκαν από την εξεταστική επιτροπή του επίδικου διαγωνισμού, αλλά από την EPSO, η οποία ήταν αναρμόδια να επιλέξει τα θέματα. Η Επιτροπή αντιτείνει, κατ' ουσίαν, ότι οι διατάξεις του ΚΥΚ που αφορούν τις αρμοδιότητες της εξεταστικής επιτροπής και τις εγγυήσεις των οποίων αυτή απολαύει δεν είχαν εφαρμογή στις εν λόγω δοκιμασίες, οι οποίες δεν αποτελούσαν μέρος του καθεαυτού διαγωνισμού, αλλά ενέπιπταν σε ένα προκριματικό στάδιο του ως άνω διαγωνισμού, το οποίο αποσκοπεί στην επιλογή των προσώπων που δικαιούνται να μετάσχουν στον εν λόγω διαγωνισμό.
- 60 Η άποψη της Επιτροπής δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 61 Συγκεκριμένα, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι, και για τις δύο επιλογές, από τους 1 772 υποψηφίους που προέβησαν σε κράτηση ημερομηνίας για τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του επίδικου διαγωνισμού, μόνον 140 μπορούσαν, δυνάμει του τίτλου Β της προκηρύξεως του διαγωνισμού, να κληθούν να υποβάλουν πλήρη υποψηφιότητα προκειμένου να γίνουν δεκτοί στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού. Διαδικασία η οποία καταλήγει στον αποκλεισμό περισσότερων από το 90 % των υποψηφίων, όχι για τυπικούς λόγους, αλλά επειδή δεν απάντησαν κατά τρόπο αρκούντως ικανοποιητικό σε δοκιμασίες, άπτεται της ουσίας του διαγωνισμού.
- 62 Ο χαρακτήρας «διαγωνισμού» των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα καθίσταται πρόδηλος κατά μείζονα λόγο διότι, όπως προβλέπεται στον τίτλο Β της προκηρύξεως διαγωνισμού, δεν αρκούσε να επιτευχθεί ο μέσος όρος στις εν λόγω εξετάσεις, αλλά, προκειμένου να είναι δυνατή η συμμετοχή στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού, ο υποψήφιος έπρεπε, όσον αφορά την επιλογή 1 (την οποία προτίμησε ο προσφεύγων) να περιλαμβάνεται μεταξύ των 110 υποψηφίων που έλαβαν την καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα. Αυτός ο συγκριτικός χαρακτήρας των δοκιμασιών του προκριματικού σταδίου είναι εγγενής στην έννοια του διαγωνισμού καθεαυτή, όπως τονίζεται με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 2001, T-167/99 και T-174/99, *Giulietti κ.λπ. κατά Επιτροπής* (Συλλογή Υπ.Υπ. 2001, σ. I-A-93 και II-441, σκέψη 81), σύμφωνα με όσα είχε ήδη επισημάνει το Δικαστήριο με την απόφαση της 4ης Ιουλίου 1996, C-254/95 P, *Κοινοβούλιο κατά Innamorati* (Συλλογή 1996, σ. I-3423, σκέψη 28).
- 63 Επιπλέον, μολονότι είναι αληθές, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ότι η διόρθωση των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα έγινε με υπολογιστή και ότι, επομένως, στηρίζεται σε αυτοματοποιημένη διαδικασία χωρίς περιθώριο υποκειμενικής εκτιμήσεως, γεγονός παραμένει ότι η διεξαγωγή της εν λόγω αυτοματοποιημένης διαδικασίας προϋπέθετε τη λήψη αποφάσεων επί της ουσίας, κατά το μέτρο που η «συμβουλευτική επιτροπή», μνεία της οποίας έγινε στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, αφενός, καθόρισε το επίπεδο δυσκολίας των ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής που τέθηκαν κατά τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα και, αφετέρου, ακύρωσε ορισμένες ερωτήσεις, όπως επισημάνθηκε στην ίδια σκέψη 26. Πρόκειται προδήλως περί καθηκόντων που ασκούνται συνήθως από την εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού.
- 64 Όσον αφορά, εξάλλου, την εκ μέρους της Επιτροπής επίκληση της αποφάσεως *Falcone*, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτή δεν ασκεί επιρροή. Συγκεκριμένα, με την απόφαση αυτή, ο δικαστής αναγνώρισε απλώς κατ' ουσίαν τη διακριτική ευχέρεια της ΑΔΑ να προκηρύξει, όπως εν προκειμένω, διαγωνισμό με δύο αυτοτελή στάδια, δηλαδή ένα πρώτο στάδιο προεπιλογής βασισμένο σε ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής και ένα δεύτερο στάδιο κυρίως διαγωνισμού, προϋπόθεση του οποίου αποτελούσε η επιτυχία στο πρώτο στάδιο και στο οποίο μπορούσε να συμμετάσχει περιορισμένος αριθμός υποψηφίων. Η συλλογιστική που αναπτύσσεται στην παρούσα απόφαση ουδόλως θέτει υπό αμφισβήτηση μια τέτοια εξουσία της ΑΔΑ. Το ζήτημα που συζητείται εν προκειμένω έγκειται στο αν το πρώτο στάδιο διαγωνισμού, όπως περιγράφεται στην απόφαση *Falcone* ή στην υπό κρίση υπόθεση, μπορεί να

οργανωθεί και να αχθεί σε πέρας αποκλειστικώς από την EPSO χωρίς συμμετοχή της εξεταστικής επιτροπής. Το ζήτημα αυτό ουδόλως εξετάζεται στην απόφαση Falcone, αλλά και πρέπει επιπλέον να υπομνησθεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, η εξεταστική επιτροπή επέβλεψε και επιτήρησε τη διεξαγωγή του συνόλου των δοκιμασιών του διαγωνισμού, δηλαδή και αυτών του πρώτου σταδίου. Πρέπει να προστεθεί επίσης ότι, όπως δέχθηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν από την ίδρυση της EPSO, η διεξαγωγή δοκιμασιών προεπιλογής, αναλόγων προς τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα της υπό κρίση υποθέσεως, ανετίθετο αποκλειστικά και μόνο στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού.

- 65 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο προσφεύγων αποκλείστηκε από το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού κατόπιν διαδικασίας διεξαχθείσας από αναρμόδια αρχή και με απόφαση ληφθείσα από την ίδια αυτή αρχή. Συνεπώς, η εν λόγω απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
- 66 Η κατάσταση θα μπορούσε να έχει διαφορετικά μόνον εάν η EPSO ή η «συμβουλευτική επιτροπή» μνεία, της οποίας γίνεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, μπορούσαν να θεωρηθούν ως «εξεταστικές επιτροπές», υπό την έννοια του ΚΥΚ. Τούτο όμως προδήλως δεν ισχύει.
- 67 Συγκεκριμένα, όπως δέχεται η Επιτροπή στο σημείο 4 του υπομνήματός της αντικρούσεως, υπάρχει εξεταστική επιτροπή του επιδικίου διαγωνισμού, τα ονόματα των μελών της οποίας γνωστοποιήθηκαν δεκαπέντε ημέρες πριν από την ημερομηνία της γραπτής δοκιμασίας. Ωστόσο, πάντοτε κατά την Επιτροπή, η εν λόγω εξεταστική επιτροπή μετέσχε μόνον κατά το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού, δεδομένου ότι η EPSO οργάνωσε και επιτήρησε τις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, «στο πλαίσιο των οποίων η εξεταστική επιτροπή δεν είχε κανένα ρόλο».
- 68 Εξάλλου, τόσο η πολλαπλότητα των καθηκόντων (κυρίως παροχής συμβουλών και αρωγής στα θεσμικά όργανα), τα οποία έχουν ανατεθεί στην EPSO, όσο και η σύνθεσή της (διοικητικό συμβούλιο συγκροτούμενο αποκλειστικώς από μέλη τα οποία διορίζονται από τα θεσμικά όργανα, ενώ οι εκπρόσωποι του προσωπικού, τρεις στον αριθμό, έχουν απλώς καθεστώς παρατηρητών) δεν επιτρέπουν καμία απόπειρα εξομοίσεως της EPSO με εξεταστική επιτροπή, η σύνθεση της οποίας διέπεται από κανόνα ίσης εκπροσωπήσεως και η οποία, για κάθε διαγωνισμό, έχει το πολύ συγκεκριμένο καθήκον της ολοκληρώσεως του εν λόγω διαγωνισμού.
- 69 Τέλος, όχι μόνον η Επιτροπή ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι η EPSO και η «συμβουλευτική επιτροπή», μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, ασκούσαν καθήκοντα εξεταστικής επιτροπής ή ότι προσομοίαζαν προς την εξεταστική επιτροπή, αλλά, αντιθέτως, όσον αφορά τη «συμβουλευτική επιτροπή», το αρνήθηκε ρητώς με το από 24 Νοεμβρίου 2009 έγγραφό της σε απάντηση προς τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας μνεία των οποίων έγινε στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως.
- 70 Εντεύθεν συνάγεται ότι, ελλείψει τροποποιήσεως του ΚΥΚ απονέμουσας ρητώς στην EPSO τα καθήκοντα που ανήκαν μέχρι τότε στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, η EPSO δεν είναι αρμόδια να ασκεί τέτοια καθήκοντα και ιδίως καθήκοντα τα οποία, όσον αφορά την πρόσληψη των μονίμων υπαλλήλων, άπτονται του καθορισμού του περιεχομένου των δοκιμασιών και της διορθώσεώς τους, περιλαμβανομένων των δοκιμασιών υπό μορφή ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής, οι οποίες σκοπούν στην εκτίμηση της κατανοήσεως κειμένων και της ευχέρειας στους αριθμητικούς υπολογισμούς και/ή των γενικών γνώσεων και των γνώσεων για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μολονότι οι δοκιμασίες αυτές παρουσιάζονται ως δοκιμασίες «προκριματικού χαρακτήρα» για τη συμμετοχή των υποψηφίων στις γραπτές δοκιμασίες και στην προφορική δοκιμασία του διαγωνισμού. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο εφόσον, όπως εν προκειμένω, ο αριθμός των υποψηφίων στους οποίους επετράπη η συμμετοχή στις γραπτές δοκιμασίες του διαγωνισμού αποτελεί ένα ελάχιστον ποσοστό των υποψηφίων του προκριματικού σταδίου

- 71 Εξάλλου, μολονότι είναι αληθές ότι, με τη διεύρυνση της Ένωσης και την αύξηση του αριθμού των υποψηφίων στους διαγωνισμούς για την πρόσληψη μονίμων υπαλλήλων, ο φόρτος εργασίας των εξεταστικών επιτροπών καθίσταται αισθητά μεγαλύτερος, γεγονός παραμένει ότι ο επιπλέον φόρτος εργασίας τον οποίο συνεπάγεται για την εξεταστική επιτροπή η επίβλεψη και η επιτήρηση των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα αντιπροσωπεύει μικρό μέρος σε σύγκριση με τον σημαντικό φόρτο εργασίας τον οποίο απαιτούν οι γραπτές δοκιμασίες και η προφορική δοκιμασία, ακόμη και αν είναι μειωμένος ο αριθμός υποψηφίων στους οποίους επιτρέπεται τελικώς να μετάσχουν στις δοκιμασίες αυτές.
- 72 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως κάθε συναφούς πράξεως

- 73 Το εν λόγω αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, κατά το μέτρο που απλώς παραπέμπει με αόριστους όρους σε αποφάσεις της ΕΠΣΟ που δεν μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1993, T-72/92, Benzler κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-347, σκέψεις 16, 18 και 19). Ωστόσο, η Επιτροπή οφείλει να συναγάγει τις συνέπειες της εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων και να προβεί στην ανάκληση κάθε συναφούς πράξεως, κατά το μέτρο που η ανάκληση αυτή επιβάλλεται από το άρθρο 233 ΕΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδού κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει, όταν απαιτείται από λόγους επιείκειας, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα έξοδα ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί για τους ως άνω λόγους. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 89, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 75 Από το σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή ηττήθηκε. Επιπλέον, ο προσφεύγων ζήτησε ρητώς με το αιτητικό της προσφυγής του να καταδικασθεί η καθής στα δικαστικά έξοδα. Συνεπώς, δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Όσον αφορά τον ΕΕΠΔ, παρεμβαίνοντα, αποφασίζεται ότι θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ίδιος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού της 31ης Μαΐου 2007 και της 6ης Δεκεμβρίου 2007, με τις οποίες ο Δ. Παχτίτης αποκλείστηκε από τον κατάλογο των 110 υποψηφίων που έλαβαν την καλύτερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/77/06.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και αυτά του Δ. Παχτίτη.

3) Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, παρεμβαίνων, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Gervasoni

Ταγαράς

Kreppel

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουνίου 2010.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος του δευτέρου
τμήματος
Χ. Ταγαράς